Allah   tan Salih/Hayırlı Evlat İstemek
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 08 2020 12:13:44

رَبِّ هَبْ
لِى مِنَ
الصَّالِحِي&#16
06;َ *
فَبَشَّرْنَ&#15
75;هُ بِغُلاَمٍ
حَلِيمٍ *
فَلَمَّا
بَلَغَ
مَعَهُ
السَّعْىَ
قَالَ
يَابُنَىَّ
اِنِّى اَرَى
فِى
الْمَنَامِ
اَنِّى
اَذْبَحُكَ
فَانْظُرْ
مَاذَا تَرَى
قَالَ
يَآاَبَتِ
افْعَلْ مَا
تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِى
اِنْ شَآءَ
اللهُ مِنَ
الصَّابِرِي&#16
06;َ
            "Ey Rabbim! Bana salihlerden (olacak bir çocuk) bağışla! Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik. Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, 'Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?', dedi. O da, 'Babacığım emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın', dedi." (Sâffât, 37/100-102)
            İnsan, yaratılmışlar arasında kıymet ve değeri en yüksek olan varlıktır. Allah onu en güzel surette yaratmış, akıl gibi üstün yeteneklerle donatmıştır

وَلَقَدْ
كَرَّمْنَا
بَنِى اَدَمَ
وَحَمَلْنَا&#16
07;ُمْ فِى
الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَا&#16
07;ُمْ مِنَ
الطَّيِّبَا&#15
78;ِ
وَفَضَّلْنَ&#15
75;هُمْ عَلَى
كَثِيرٍ
مِمَّنْ
خَلَقْنَا
تَفْضِيلاً
           "Andolsun, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerini en güzel ve temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık." (İsrâ, 17/70). Allah’ın iradesini temsil etme görevi gibi üstün bir görevle de görevlendirilmiş, yerde ve göklerde bulunan her şey onun hizmetine verilmiştir وَاِذْ
قَالَ
رَبُّكَ
لِلْمَلَئِك&#16
14;ةِ اِنِّى
جَاعِلٌ فىِ
اْلاَرْضِ
خَلِيفَةً
‏قَالُوآ
اَتَجْعَلُ
فِيهَا مَنْ
يُفْسِدُ
فِيهَا
وَيَسْفِكُ
الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ
وَنُقَدِّسُ
لَكَ قَالَ
‏اِنِّى
اَعْلَمُ مَا
لاَ
تَعْلَمُونَ
           "Hani, Rabbin meleklere, “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti. Onlar,

“Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz.” demişler. Allah da, “Ben sizin bilmediğinizi bilirim” demişti." (Bakara, 2/30).
            İnsana verilen nimetler sayısız derecede çoktur. Hatta bu nimetleri saymak ve dökümünü yapmak mümkün değildir. Nitekim bu durum bir ayette şöyle ifade edilmiştir: وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللهِ لاَ تُحْصُوهَا اِنَّ اللهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
            “Hâlbuki Allah’ın nimetini saysanız onu saymakla bitiremezsiniz."(Nahl, 16/18)
            Allah’ın bahşettiği her nimetin hayatımızda ayrı bir yeri ve önemi vardır. İşte bu nimetlerin en önemlilerinden biri de sahip olduğumuz evlatlarımızdır.
            Çocuklar, insan neslinin devamı demektir. Hangi insan neslinin devam etmesini istemez? Bu hiçmümkün müdür? Çünkü çocuk, bir milletin bekası, bir ailenin, bir ocağın devamıdır. Nitekim Hz. Zekeriyya da kendi neslinin devamı için Allah’tan hayırlı bir evlat istemiş ve kendisine Hz. Yahya bahşedilmiştir وَاِنِّى خِفْتُ الْمَوَالِىَ مِنْ وَرَآئِى وَكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
            "Ve gerçek şu ki, ben göçüp gittikten sonra, arkamdan iş başına geçecek yakınlarımın yapacakları kulluktan kaygı duyuyorum. Karım da baştan beri kısırdı. Öyleyse bana katından, benim yerimi alacak bir yardımcı bahşet." (Meryem, 19/5).
            Anne ve babaya Allah’ın birer hediyesi olan çocuklar aile bahçemizin gülleridir. Tatlı kokular saçan, ruha huzur ve sefa veren cennet çiçekleridir. Millet denizinin en parlak incisi, dünya hayatının süsüdür. Rabbimiz, insanın bu dünyada hoşlandığı en önemli şeyleri sıralarken, çocukları da bunlardan biri olarak belirtir: زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ

الشَّهَوَات&#16
16; مِنَ
النِّسَآءِ
وَالْبَنِين&#16
14;
وَالْقَنَاط&#16
16;يرِ
الْمُقَنْطَ&#15
85;َةِ مِنَ
الذَّهَبِ
وَالْفِضَّة&#16
16; وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّم&#16
14;ةِ
وَاْلاَنْعَ&#15
75;مِ
وَالْحَرْثِ
ذَلِكَ
مَتَاعُ
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
وَاللهُ
عِنْدَهُ
حُسْنُ
الْمَاَبِ
            “Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçimliğidir. Oysa asıl varılacak güzel yer ancak Allah’ın katindadır.” (Âl-i İmran, 3/14)

            Bir başka ayette de malın ve çocukların birer imtihan vesilesi olduğu haber verilmektedir:

وَاعْلَمُوا
اَنَّمَا
اَمْوَالُكُ&#16
05;ْ
وَاَوْلاَدُ&#16
03;ُمْ فِتْنَةٌ
وَاَنَّ
اللهَ
عِنْدَهُ
اَجْرٌ
عَظِيمٌ

            “Bilin ki mallarınız ve çoluk-çocuğunuz birer deneme aracıdır. Allah katında ise büyük bir mükâfat vardır.” (Enfâl, 8/28)

            Elbette kıymetli varlıkların düşmanı da çok olur. Eğer o güzel çocuklar, birer fazilet eri

olarak yetiştirilmez, iman ve ahlak ile teçhiz edilmez, irfan ve İslam nuru ile beslenmez, Kur’an kalesinin içine girmezse düşmanın zehirli silahlarıyla vurulurlar ve helak olurlar. İmansız kalbin dümensiz kafasından çıkan zehirli fikirler, gençliğin beynini bir akrep kıskacı gibi sıkar ve onu iyi ile kötüyü, hayır ile şerri düşünemez hâle getirir.
           Furkân suresinde müminlerde olması gereken bazı özellikler sıralandıktan sonra onların şöyle dua ettikleri belirtilir:
وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
هَبْ لَنَا
مِنْ
اَزْوَاجِنَ&#15
75;
وَذُرِّيَّا&#15
78;ِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَ&#15
75;
لِلْمُتَّقِ&#16
10;نَ اِمَامًا
           “Onlar, ‘Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle, diyenlerdir.” (Furkan, 25/74)
           Konumuzun başında yer verdiğimiz ayette Hz. İbrahim’in, salih bir evlat vermesi için Allah’a yalvardığı belirtilmektedir. Nitekim Rabbimiz O’nun duasını kabul ederek uysal bir çocuk yani Hz. İsmail’i bahşetmiştir. İsmail öyle itaatkâr bir evlat olmuştur ki, babasının rüyada kendisini boğazladığını söylediğinde:
يَآاَبَتِ
افْعَلْ مَا
تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِى
اِنْ شَآءَ
اللهُ مِنَ
الصَّابِرِي&#16
06;َ
“Babacığım! emrolunduğun şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın.” (Sâffât, 37/102) deme cesaretini göstermiştir.
            İşte Allah’tan böyle evlatlar nasip etmesi için dua etmeliyiz. Ancak yüce Allah’ın böyle evlatları nasip etmesi için, bizler de sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. Yani sadece sözlü dua ile yetinmemeliyiz, onları en güzel bir şekilde yetiştirmek için çaba göstermeliyiz.
            Sevgili Peygamberimiz; لَأَنْ
يُؤَدِّبَ

الرَّجُلُ
وَلَدَهُ
خَيْرٌ مِنْ
أَنْ
يَتَصَدَّقَ
بِصَاعٍ
           “Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir bağışta bulunmuş olamaz.” (Tirmizî, “Birr", 33) buyurmaktadır. Bir başka sözünde;
أَكْرِمُوا
أَوْلَادَكُمْ
وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ

“Çocuklarınıza hoş muamelede bulunun ve onları güzel terbiye edin.” (İbn Mâce, “Edeb", 3) diyerek, evlatlarımıza karşı görevlerimizi belirtmiştir.
           Bu nedenle çocuklarımızın inançlı, sağlıklı, manevî değerlerine bağlı, vatan ve millet sevgisi ile dopdolu olarak yetiştirilmesinde birinci derecede anne-babalar olarak bizler sorumluyuz. Anne-babaların çocukları ile ilgili dinî ve millî sorumluluklarını ihmal etmeleri, ilerde onları ve hatta toplumu rahatsız edecek olayların meydana gelmesine sebep olur. Nitekim zaman zaman medyaya ve basına yansıyan olaylar, sadece anne-babaları değil, hepimizi üzmektedir. Bunun için öncelikle anne-babalar olarak bizler çocuklarımızın terbiyesine, eğitimine özen göstermeliyiz ve onların kötü alışkanlıklar edinmelerine engel olmalıyız.
           Yüce Allah bizi şöyle uyarmaktadır:
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
قُوآ
اَنْفُسَكُمْ
وَاَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا
النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَئِكَةٌ
غِلاَظٌ
شِدَادٌ لاَ
يَعْصُونَ
اللهَ مَآ
اَمَرَهُمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ
           “Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah’ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.” (Tahrîm, 66/6)
           Hangimiz evlalarımızın ahirette cehenneme girmesine razı olur? Aksine hiçbir ana-baba bu güllerin solmasını istemez. Zira çocuklarımızı çok severiz, onların iyi olmalarını isteriz. Acı ve elem çekmelerini hiçbir zaman istemeyiz. Öyleyse bu dünyada evlatlarımızı çok iyi yetiştirmeliyiz, onların hem dünyasını, hem de ahiretini düşünmeliyiz.
            Kuşkusuz evlatlarını iyi yetiştirip terbiye edemeyen, onlara ahlak ve fazilet aşıla-mayan milletlerin istikbali, geceler gibi korkunç ve karanlık olur.
            Dr. Zafer KOÇ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler